

[Dorte Bennedsen.]

har i betænkningen afgivet en fælles mindretalsudtalelse, som er en demonstration af uvidenhed om de faktiske forhold, dette lovforslag omhandler.

Når det siges, at det kun er i ubetydeligt omfang, der i dag i detailhandelen ikke allerede er indført prismærkning ad frivillighedens vej, afslører det kun, at de herrer, som har lagt pen til dette skriverseri, øjensynlig ikke har megen kontakt med det arbejde, der hedder at handle og købe ind.

Senere siges det, at forslaget vil betyde en fordyrelse af administrationen i erhvervslivet. Begrundelsen for denne påstand er unægtelig vanskelig at få øje på, når mindretallet samtidig påstår, at erhvervslivet allerede ad frivillighedens vej har gennemført lovforslaget.

Endelig siges det også, at udvidelsen af antallet af medarbejdere i monopoltilsynet bør føre til overvejelse om nedsættelse af tilskuddet til Forbrugerrådet. Det er jo en ærlig sag at have den opfattelse, at vi her i landet ikke bør ofre penge på forbrugerpolitisk arbejde. Jeg deler ikke denne opfattelse, men jeg vil ikke anfægte andres ret til at have den. Men hvis man ønsker, at ens standpunkter skal tages seriøst, kræver det, at man er i stand til at argumentere for dem blot nogenlunde i overensstemmelse med de faktiske forhold.

Når mindretallet mener, at udvidelsen af antallet af prisinspektører skal føre til indskrænkning af Forbrugerrådets virksomhed, afslører det hermed, at det ikke har villet ulejlige sig med at finde ud af, hvad Forbrugerrådets arbejdsfelt er. Det er åbenbart ikke kommet længere end til den 30-40 år gamle opfattelse, at forbrugerpolitik blot er sammenlignende vare- og prisundersøgelser.

Jeg må gøre mindretallet opmærksom på, at ansættelse af nok så mange prisinspektører ikke i nævneværdig grad vil ændre ved Forbrugerrådets arbejdsområde. Forbrugeroplysning, forbrugerundervisning, repræsentation i udvalg og nævn, klagebehandling, EF-arbejde og en række andre opgaver, pålagt Forbrugerrådet af vedtagelser i dette ting, vil fortsat pålægge Forbrugerrådet arbejdsopgaver til det yderste af, hvad det er i stand til at præstere med en begrænset medarbejderstab.

Jeg er for længst holdt op med at undre mig over det konservative folkeparti, men jeg skal indrømme, at det overraskede mig, at også

venstre er hoppet på vognen med fremskridtspartiets udokumenterede dogmer. Jeg synes, venstre skylder både sig selv og os andre, at de har skaffet sig de fornødne oplysninger og facts, før de udtaler sig så kategorisk, som det her er tilfældet.

Til slut skal jeg blot udtrykke min glæde over, at dette forslag endelig bliver ført ud i livet. Dets forhistorie er, at folketinget i 1970 bad forbrugercommissionen om hurtigst muligt at udarbejde et udkast til lov om mærkning og skiltning. Allerede i 1971 afleverede commissionen sit forslag. Med dette forslag in mente kan ingen beskyldte folketinget for at lave hastværksarbejde; 6 år har det taget at føre egne initiativer frem til realiteter. Men den, der ager med stude, kommer jo også med, selv om det altså har taget sin tid.

H. C. Hansen (FP):

Det lovforslag, som ligger på bordet nu, er efter mit partis opfattelse fuldstændig unødvendigt og fordyrende. Det er under udvalgets arbejde blevet oplyst, at der til at gennemføre den nødvendige kontrol med detailhandlende og håndværkere skal ansættes 13 nye embedsmænd under monopoltilsynet. Heraf skal de 5 bevæge sig omkring hos de erhvervsdrivende, hos detailhandlerne, hos de små håndværksmestre for at kontrollere, om nu også herreekviperingshandleren har mærket alle sokkerne, om isenkræmmeren har mærket alle skruetrækkerne, osv. osv. Hjemme på kontoret skal så sidde 8, der skriver rapporter, fører kartoteker og registrerer osv. osv. Og det på et tidspunkt, hvor hele landets økonomiske situation er anspændt til det yderste, og hvor der burde være tale om besparelser.

Hvordan bliver sådan en lov da til? Vi har under udvalgsarbejdet gjort et ihærdigt arbejde både fra mit eget partis side, fra venstres og fra det konservative folkepartis side, og vi mener, at vi har gennemhullet denne lov som fuldstændig unødvendig. Men så viser det sig i sidste øjeblik, da det ser ud, som om der er et flertal imod denne lovgivning i udvalget, at det er augustforligsstof. Jeg må komplimentere det socialdemokratiske parti, der har et par generationers erfaring i den slags forlig. I en sen natte-time, formentlig noget i retning af kl. 3.30 eller 25 minutter i 4 om natten, vedtages altså en sådan lovgivning. Det er den måde, det radikale venstre er ansvarligt på, det er den